

PRO MUSICA
ORCHESTRA

Front page : Detail of a door, Vat Khok Mu Temple, Bangkok

ปกหน้า : ลายประตูส่วนหนึ่ง ที่ วัดคอกหมู กรุงเทพฯ ฯ

THE GERMAN CULTURAL INSTITUTE

- Goethe-Institut -

presents

THE PRO MUSICA ORCHESTRA

Leader: M.L. Usni Pramoj

under the direction of

EDGAR SCHENKMAN

Soloists: MARGUERITE QUARLES SCHENKMAN Violin

HANS PIZKA, Munich

Horn

Friday, September 10th, 1971, 8.00 p.m., AUA-Auditorium

Saturday, September 11th, 1971, 10.30 a.m., AUA-Auditorium

PROGRAMME

HENRY PURCELL

(1658 - 1695)

Fantasia upon One Note

Purcell is unquestionably the supreme genius of English music. His Fantasias for three, four, and five-part strings are strikingly modern and in advance of their time. Bear in mind that they (including the three-minute gem on this programm) were written five years before Bach first saw the light of day!

Says Thomas Morley, in A Plaine and Easie introduction to Practicall Musicke (1597): "The most principal and chiefest kind of music which is made without a ditty is the fantasie, that is, when a musician taketh a point at his pleasure, and wresteth and turneth it as he list, making much or little of it according as shall seem best in his own conceit. In this may more art be shown than in any other music, because the composer is tied to nothing but that he may add, diminish, and alter at his pleasure ..."

เฮนรี เพอร์เซลล์

แฟนตาเซีย อพอน วัน โน้ต

เพอร์เซลล์ ได้รับการยกย่องอย่างสูงว่าเป็นอัจฉริยบุคคลในวงการดนตรีของอังกฤษ บทเพลงประเภท แฟนตาเซีย ชนิด 3.4. และ 5 แนว ใช้บรรเลงด้วยเครื่องสาย เป็นบทประพันธ์ ซึ่งก้าวหน้าล้ำยุคอย่างไม่น่าเชื่อ

เป็นที่ทราบกันดีแล้วว่าบทเพลงของท่านได้แต่งขึ้นไว้ก่อน บาค เกิดถึง 5 ปี

GEORG FRIEDRICH HÄNDEL

(1685 - 1759)

Concerto Grosso in D major
for string orchestra, Op. 6, No. 5

Larghetto e staccato

Allegro

Presto

Largo

Allegro

Minuet

Solo Violins:

M.L. Usni Pramoj
Surat Youvanavanij

Solo Violoncello:

Pok Swatsupanon

Among the twelve Concerti grossi of Händel, the fifth is one of the most ingratiating of the entire set. It is a happy, joyous composition, with few troubled clouds (these in the Largo movement, and hardly tragic) to dispel the prevailing mood. The Overture consists of a majestic, slow introduction, strikingly rhythmic and solid as the Rock of Gibraltar, followed by a four-square Allegro, in which the three solo instruments of the concertino are effectively pitted against the orchestral tutti. A brilliant Presto is succeeded by the Largo already mentioned, a beautiful alternation of the individual against the masses. A second Allegro is marvelously propulsive, almost a perpetual-motion type of piece. The Concerto ends with a stately Minuet.

ยอร์ช ฟรึดริค แฮนเดล

คอนแชร์โต กรอสโซ ในกุญแจ ดี เมเจอร์
สำหรับวงดุริยางค์เครื่องสาย

ในบรรดา คอนแชร์ตี กรอสตีทั้ง 12 บท หมายเลข 5 เป็นที่นิยมอย่างสูง ยิ่งกว่าบทใด ๆ ท่านได้สอดแทรกความสนุกสนานร่าเริง โอเวอร์เจอร์ เริ่มขึ้นอย่างช้า ๆ และส่งผ่าเผยในจังหวะกร้าวแกร่ง ติดตามด้วยจังหวะอัลเลโกรซึ่งเร่งเร้า เฉียบขาด โดยมีผู้บรรเลงเดี่ยว 3 ท่าน ร่วมบรรเลงพร้อมกันไปกับวงดุริยางค์ ทำนองเดี่ยวของผู้บรรเลงแต่ละท่าน จะแยกย้ายผสมผสานกันไปกับวงดุริยางค์อย่างกลมกลืน ในอัลเลโกรครั้งที่ 2 จะเต็มไปด้วยพลังเร่งเร้าอย่างหนักหน่วง ติดต่อกันเรื่อยไปจนตลอด และจบลงด้วย มินูเอต อย่างสง่างาม

JOHANN SEBASTIAN BACH

(1685 - 1750)

Concerto in E major, No. 2
for violin and string orchestra

Allegro
Adagio
Allegro assai

Solo Violin:

Marguerite Quarles Schenkman

Two of Johann Sebastian Bach's violin concerti, the a minor B.WV. 1041 and the E Major B.W.V. 1042 have survived of great and equal merit. They are both basic in the repertoire of all leading concert violinists.

The E Major concerto following the structural pattern of the concerto grosso is in 3 movements. The first movement spreads out on a grand symphonic scale. Bach used this movement as the "Sinfonia" to his Church Cantata No. 29.

The second movement is a beautiful Adagio, the solo violin weaves its expressive patterns above drooping "ostinato" in the basses, a most meditative lament. - William S. Mann, the famous musicologist wrote: "There is a mood of Good Friday sorrow throughout this movement".

The third movement: Allegro assai (some editors mark this movement Allegro vivace). It is in a blithe, good-humour rondo. The lament of the Adagio is set off by the energetic virtuosity for the soloist. The happy orchestral dance melody constantly reappears as a sort of refrain.

โยฮันน์ ซึบาสเตียน บาค

(1685 - 1750)

คอนแชร์โตในกุญแจ อี. เมเจอร์ หมายเลข 2

สำหรับไวโอลินและวงเครื่องสาย

อัลเลโกร

อดากิโอ

อัลเลโกร อาสซาย

เดี่ยวไวโอลิน:

มากัวริเท่ ควอเลส แซ็งมันน์

ผลงานไวโอลินคอนแชร์โตสองชิ้นของ โยฮันน์ ซึบาสเตียน บาค ที่ยังได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางจากผู้ฟังและนักเดี่ยวไวโอลินชั้นนำ คือ คอนแชร์โตในเอไมเนอร์ บี. ดับบลิว. วี. 1041 และในอีเมเจอร์ บี. ดับบลิว. วี. 1042

คอนแชร์โตในอีเมเจอร์ ซึ่งมีกระสวนโครงสร้างของคอนแชร์โตกรอสโซประกอบขึ้น 3 ท่อน ท่อนแรกบาคได้แต่งให้มีเค้าโครงใหญ่โตเชิงซิมโฟนี ท่านได้นำท่อนนี้ไปใช้เป็นท่อน Sinfonia ใน Church Cantata No. 29 ของท่าน

ท่อนที่สอง Adagio ที่มีความงดงามละมุนละไม ไวโอลินเดี่ยวจะเล่นอย่างลึกซึ้งด้าเหนือ ostinato ที่หม่นหมองหดหู่ เสมือนความโศกเศร้าอาดูรที่ต้องตกอยู่ในอาการเหงาหงอย เชื่องซึม วิลเลียม เอส มัันน์ ปราชญ์ทางดนตรีผู้มีชื่อเสียงได้บรรยายว่า “ตลอดท่อนนี้แฝงไว้ซึ่งอารมณ์อันเศร้าสร้อยที่เกิดขึ้นในวันศุกร์ก่อนวันอีสเตอร์”

ท่อนที่สาม Allegro assai (แต่ผู้จัดพิมพ์บทเพลงบางรายได้กำหนดให้เป็น Allegro vivace) ท่อนนี้เป็นรอนโดที่มีแต่ความสนุกสนานร่าเริง ชั้นเชิงการเล่นอันสูงส่งที่เต็มไปด้วยพลังของผู้บรรเลงเดี่ยวได้ขับไล่ความเศร้าสร้อยของท่อนที่สองให้มลายหายสูญไปสิ้น ท่วงทำนองของเพลงเรีงระบำ อันเบิกบานใจที่เล่นด้วยวงดุริยางค์จะกลับมาอีกในลักษณะที่คล้ายจะเป็นท่อนรับ (refrain)

EDGAR SCHENKMAN was privately educated, both in his academic studies and as a musician. A concert violinist in his earlier days, he soon switched his major interest to conducting. He served as a member of the Juilliard faculty after graduation, from 1934 to 1948, advancing to the position of director of the school's opera theater and conductor of its orchestra. In 1948 Mr. Schenkman left New York to become conductor of the Norfolk (Va.) Symphony. In 1957 he was invited to become the founding conductor of the newly formed Richmond Symphony. He remained director of both orchestras for nine years, eventually having to give up Norfolk when the demands upon his time became too great for him to divide his efforts. As Mr. Mommer has left Bangkok, Mr. Schenkman kindly agreed to conduct the Pro Musica Orchestra temporary.

MRS. MARGUERITE SCHENKMAN is the former Marguerite Quarles, herself a violinist and graduate of Juilliard. As a member of the Quarles Trio, she concertized extensively before her marriage, under the management of the National Music League. She and her husband, who has kept up his playing skills (although now he plays viola rather than violin), have often been heard in chamber music performances, in which field they are both thoroughly at home.

HANS PIZKA was born in Metz /Franch but his nationality is Austrian. He began to study with Prof. E. Pizka in 1951, studied in Vienna with Prof. G.v. Freiberg from 1956 to 1962, became the 1st hornist in the Bruckner Chamber Orchestra in Linz from 1958 to 1965, solo hornist in the Düsseldorf Symphony from 1965 to 1967, and the 1st solo hornist in the Bavaria State Orchestra München since 1967. He performed in many European countries and South America.

Mr. Pizka's first concert in Asia will be with the Pro Musica Orchestra, he is performing the Concerto in E flat Major No. 2 by Mozart.

WOLFGANG AMADEUS MOZART

(1756 - 1791)

Concerto in E flat major, No. 2
for French Horn and orchestra, K. 417

Allegro maestoso

Andante

Rondo

Solo Horn:

Hans Pizka

Mozart left an important legacy in the field of concerti for solo instruments. The old Baroque concerto grosso, which was a constant expansion of a principal ritornello theme had gradually given way to the more dramatic principle of the new sonata form, with its opposition of thematic material and contrast of mood and emotion. It was of course Mozart - together with his older friend Haydn - who first and fully exploited the possibilities of the sonata and the symphony, to the point where Beethoven and even Brahms could only expand upon it, not improve it in its very essence.

Mozart's greatness in the area of the concerto is demonstrated par excellence in his works for piano and orchestra. In many of these he attains a loftiness of musical thought and expression which even he could not surpass. His concerti for other instruments are in general works of smaller dimensions. They have their own delights, however, their own turn of phrase, their own idiomatic response to the particular instrument (be it violin, flute, or horn), their own oneness with the chosen medium.

Thus the present concerto is a completely felicitous exposition of the musical and technical capabilities of the horn. As Brahms after him fully realized what the horn could say musically (in his Trio with piano and violin), so Mozart blends his solo horn in with the orchestra with disarming and altogether happy results.

วอร์ฟกัง อมาเดอุส โมสาร์ท

(1756 - 1791)

คอนแชร์โตในกุญแจ อี. แฟลท เมเจอร์ หมายเลข 2

สำหรับแตรฝรั่งและวงดุริยางค์ เค. 417

อัลเลโกร แมสโตโซ

อันดันเต

รอนโด

เดี่ยวแตร :

ฮันส์ พิสคา

โมสาร์ท ทั้งผลงานชิ้นสำคัญในแบบ คอนแชร์โตสำหรับเครื่องดนตรีบรรเลงเดี่ยวโดยท่านได้ปรับปรุงมาจากแบบของ คอนแชร์โต กรอสโซ มาสู่ โซนาตา โดยจัดให้ผู้บรรเลงเดี่ยวรับบทบาทสำคัญมากขึ้น ท่านได้เรียบเรียงทำนองให้แตกต่างไปจากของเดิมอย่างตรงข้ามซึ่งรวมทั้งความรู้สึกและอารมณ์

โมสาร์ท และ ไฮเดิน ได้เป็นกลุ่มแรกซึ่งบุกเบิกไปสู่แบบฉบับของ โซนาตา และ ซิมโฟนี ซึ่งทั้งเบโซเฟน และบรามส์ ก็ได้รับช่วงสืบต่อมา

ความเป็นอัจฉริยะของ โมสาร์ท ในการแต่ง คอนแชร์โต ปรากฏชัดในผลงานสำหรับ เปียโน และวงดุริยางค์ ได้แสดงออกถึงความลึกซึ้งอันปราณีตหาที่เปรียบมิได้ คอนแชร์โตสำหรับเครื่องดนตรีชนิดอื่น ๆ ส่วนมากมักจะสั้นกว่านี้ ถึงแม้กระนั้นก็ยังมีความไพเราะสอดแทรกอยู่ทุกประโยคโดยเหมาะสมกับระดับเสียงของเครื่องดนตรีชนิดนั้น ๆ เช่น ไวโอลิน ฟลูต หรือ ฮอรั่น ซึ่งเป็นสื่อกลางถ่ายทอดคุณลักษณะออกมาอย่างเหมาะสม

ฉะนั้น คอนแชร์โต บทนี้ จึงประกอบด้วย เทคนิคและความไพเราะในขอบเขตของเสียงฮอรั่นอย่างสมบูรณ์ ซึ่งต่อมาภายหลัง บรามส์ก็ประจักษ์ถึงคุณค่าของเสียงฮอรั่นใน ตรีโอ ร่วมกับ เปียโน และ ไวโอลิน ทั้งนี้ก็โดยที่ โมสาร์ท ได้จัดให้การเดี่ยวของฮอรั่น กลมกลืนไปกับวงดุริยางค์อย่างได้ผลดี.

EDUARD GRIEG

(1848 - 1903)

Two Elegiac Melodies, Op. 34

Heart Wounds
The Last Spring

Grieg's Two Elegiac Melodies for String Orchestra are characteristic of his tonelanguage. As a born lyric composer, Grieg, like his great model Schumann, was a master of the small form. The harmony is extremely delicate and colourful, the melodies highly original, the form simple and easily comprehensible. Grieg arranged two of the "Twelve Songs for One Voice and Piano" from 1880 and 1881. As orchestral songs (1883) they are a new version which far surpasses a mere orchestration. Free of the text, Grieg fully uses the possibilities of his inventiveness.

Elegy ทั้งสองชิ้นสำหรับ String Orchestra ของ Grieg เป็นงานดนตรีที่ถ่ายทอดแบบฉบับของเขา โดยแท้ Grieg เป็นจิตรกรวิโดยกำเนิด เช่นเดียวกับ Schumann บรมครูผู้ซึ่ง Grieg ถือเป็นแบบฉบับของเขา Harmony ในแบบของ Grieg อุดมด้วยสีสันเรื่องราวด้วยจินตนาการ ส่วน Melody เป็นแบบดั้งเดิม มีแบบฉบับเรียบง่ายต่อการเข้าใจ Grieg ประพันธ์บทร้อง 2 บทนี้ จากอีก 12 เพลงที่ขับร้องประกอบ piano ในปี 1880 และ 1881 และดัดแปลงใหม่สำหรับวงดุริยางค์ (ปี 1883) บทเพลงของ Grieg เมื่อแยกจากเนื้อร้องเป็นดนตรีที่สมบูรณ์แบบและนับเป็นผลงาน

BELA BARTOK

(1881 - 1945)

Roumanian Folk Dances for String
Orchestra (1917)

Jocul Cu Bata

Braul

Pe Loc

Buciumeana

Poarga Romaneasca

Maruntel 1

Maruntel 2

Bela Bartok, a Hungarian composer, ranks as one of the most important figures in contemporary music. He studied music with his mother and at Budapest Royal Conservatory. In 1904 Bartok began his study of Hungarian (Magyar) national music, which has since so eminently influenced his composition.

Bartok's music often sounds violent because of the numerous harsh dissonances. His melodies are primitive but highly characteristic, his style polyphonic and his rhythms in percussive manner. However, his "Rumanian Folk Dances for String Orchestra" is a splendid illustration of crystal clearness in its simplicity and beauty.

เบลา บาร์ท็อก นักแต่งเพลงชาวฮังการี เป็นผู้มี ความสำคัญอย่างยิ่งยวดต่อวงการดนตรี ในปัจจุบันนี้ แรกเริ่มท่านได้ศึกษาดนตรีกับมารดาและเข้าศึกษาต่อที่ราชวิทยาลัยการดนตรีกรุง- บูดapest เมื่อ ค.ศ. 1904 บาร์ท็อกได้เริ่มศึกษาดนตรีประจำชาติของฮังการี (หรือแมกยา) ซึ่ง นับแต่นั้นมาดนตรีพื้นเมืองดังกล่าวได้เข้ามามีอิทธิพลอย่างเห็นเด่นชัดในผลงานของท่าน ดนตรี ของบาร์ท็อกนั้นมักจะมี ความเกรี้ยวกราดรุนแรง ทั้งนี้เพราะเต็มไปด้วยเสียงที่กระดังงูไม่เข้ากัน ท่วงทำนองที่ไ้ใช้มักเอะอะอย่างป่าเถื่อน แต่ก็สูงส่งในด้านที่เป็นลักษณะพิเศษเฉพาะตัวสไตล์นั้น เป็นแบบโพลีโฟนี ส่วนลีลาที่เน้นให้ชัดเสมือนเสียงที่เกิดจากกลุ่มเพอคัสชัน อย่างไรก็ตามผลงาน ชั้นนี้ของท่านก็ได้เป็น ตัวอย่างอันดีเยี่ยมของความชัดเจน แจ่มกระจ่างในด้านความเรียบ ๆ ง่าย ๆ ตรงไปตรงมาและความสวยสดงดงาม

คอนเสิร์ตครั้งต่อไป

NACHSTE KONZERTE

COMING CONCERTS

10. September

PRO MUSICA ORCHESTRA

Soloist: Hans Pizka, Munich, Horn
Marguerite Quarles Schenkman, Violin

11.

PRO MUSICA ORCHESTRA

(repeat performance at 10.30 a.m.)

11. October

GERMAM OPERA BERLIN

12.

Carl Orff: "DIE KLUGE"

23.

**JUGENDKAMMERORCHESTER
STUTT GART**

29.

PRO MUSICA ORCHESTRA

30.

Soloist: Hugo Steurer, Munich, Piano

8. November

HAUSKONZERT 48

"JAZZ MADE IN BANGKOK"

25.

PRO MUSICA ORCHESTRA

26. November - 1. December

Interpretationskurs
Gomda Hsi, Soprano

7. December Programm I

CAPELLA MONACENSIS

8. Programm II

2000 Years European Music

21.

HAUSKONZERT 49

Chorus of the School for the Blind

DEUTSCHES KULTURINSTITUT BANGKOK

- Goethe-Institut -

102/1, Phra Athit Road, Bangkok 2

Tel.: 817211, 817526, 817737

สถาบันวัฒนธรรมเยอรมัน กรุงเทพฯ

— สถาบันเกอเธ่ —

102/1, ถนนพระอาทิตย์, กรุงเทพฯ 2

โทร. 817211, 817526, 817737

Printed by B.S.O. Printing and Publishing Co., Ltd.,